

KLASSISK

SJUR HAGA BRINGELAND sjurhaging@gmail.com

SAMISK MUSIKK PÅ RIKSSCENA I OSLO

I samband med samefolkets dag 6. februar har Riksscena samisk musikk på programmet denne helga. Fredag byr Niilas på *Idja – sami club night*. Den unge elektronikaproduzenten med røter frå Kåfjord debuterte med EP-en *Memo-raids* i fjor. Laurdag blir det festaftan med både tradisjonell joik med Ellen A. Oskal-Spein og Frode Barth og ny, samisk musikk med Elin Kåven mfl. Konfransier er Niko Valkeapää.

Julie Byrne lagar songar som ein veteran. Pressefoto

mer for stein

rom, og til, håpet.

sjette måned, rett før ho flytta heim til byen ho voks opp i, Raleigh, i delstaten North Carolina. Det gripande tittelsporet er ei lita gæve til ei nyfødd dotter, med ei oppmøding om å «tømme lommene for stein».

Både Byrne og Merritt har laga plater om, og til, håpet. Det dreier seg om artistar som

har ein uttrykt ambisjon om å skape inspirasjon og trøyst. Ein slags djupt humanistisk, forsiktig glød gjennomsyrrer songane deira. Det gjer dei sårt nødvendige i tida vi no går inn i.

ØYVIND VÅGNES

Øyvind Vågenes er forfatter og fast musikkskribent i Dag og Tid.

Arkivet: The Oxford American

Det amerikanske litteraturtidsskriftet Oxford American, som vart stifta i 1992 i Oxford i Mississippi, har sidan 1997 gitt ut ei årleg musikkutgåve vgd sørstatsmusikk. Der utfaldar eit knippe forfatarar, poetar, musikkskribentar og kunstna-

rar seg i ei beint fram vakker blanding av essaystikk, dikt og biletkunst. Kvalitetsnivået er nesten sjokkerande høgt, også i nummeret som kom i fjor, som for få dagar sidan var å finne i dei rikhaldige bokhyllene på Tronmo, for dei som måtte vere i hovudstaden, og som det elles er lett å få tak i på tidsskriftets nettsider.

Høgdepunkta er mange, men Amanda Petrusichs leit etter *americana* i Tokyo stiller sterkt, saman med nyskrivne essay av folk som Zandria F. Robinson og John Jeremiah Sullivan. Ein CD følgjer bladet, med *liner notes* der Banning Eyre skriv om Bassekou Kouyaté, Greil Marcus om John Lee Hooker og Ann Powers om Alabama Shakes.

ØYVIND VÅGNES

Lyden av lagunebyen

Ingeborg Christophersen og Barokkanerne spelar konsertar frå Venezias musikalske gullalder.

CD

VIVALDI, MARINI, UCCELLINI, CASTELLO, LEGRENZI, GALUPPI,

PALESTRINA:

Recordare Venezia

INGEBORG CHRISTOPHERSEN, BLOKKFLØYTER; BAROKKANERNE. LAWO 2016

Stillitsen (*carduelis carduelis*) er ein liten fugl av finkefamilien som hekkar i heile Europa og som i Noreg trivst best på Austlandet kring Oslofjorden. Særlig lyrisk er ikkje stillitsongen: «Dudidelet» eller «didudid», læt det når han opnar nebbet. Med mindre han blir skremd – då lirar han av seg noko i retning av «tsjrr». I barokken var det populært å halda denne fuglen med den fargerike fjørdrakta i bur, for den sorglause songen hans laga godlyd i stova. (På den tida var det jo ikkje berre å skru på stereoanlegget når ein ville ha bakgrunnsmusikk.)

Det er med slik stillitsesong i stilisert form blokkfløytis-

Venezia har ikkje endra seg mykje sidan komponistane på albumet *Recordare Venezia* misiserte her på 1600- og 1700-talet. Foto: Sjur Haga Bringeland

ten Ingeborg Christophersen opnar albumet *Recordare Venezia*. Med ensemblet Barokkanerne i ryggen spelar ho her Antonio Vivaldis (1678–1741) sopraninoblokkfløyte-konsert i D-dur nr. 3, op. 10, eit stykke som er tilnamnet *Il Gardellino*, som er namnet for «stillitsen» på Vivaldis venetianske dialekt.

Christophersen musiserer makelaust godt. Ho følgjer heldigvis ikkje trenden blant blokkfløytistar for tida, som går ut på å spela kvikkast mog-

leg, å trilla oftast mogleg, å sukka og hulka med fløyta og for all del å unngå å blanda seg for mykje med orkesterstrykare i *ritornella*, som er det italienske namnet på dei partia i ein solokonsert der alle spelar saman. Nei, spelet hennar er lyrisk, samspelet lytelaut og teknikken så trygg at sjølv dei mest virtuose partia har ei hugnadsam ro over seg.

SJUR HAGA BRINGELAND

Sjur Haga Bringeland er musiker og fast musikkmeldar i Dag og Tid.

Frå soleglad til solrenning

Deutscher Jugendkammerchor tolkar nordisk kormusikk.

CD

KNUT NYSTEDT, EMIL RÅBERG, PER NØRGÅRD MFL.:

Nachtschichten

DEUTSCHER JUGENDKAMMERCHOR; DIR.: FLORIAN BENFER. CARUS 2016

Nachtschichten heiter den nye plata til Deutscher Jugendkammerchor, ein tvtydig tittel som kan omsetjast med «nattskift» eller «nattsjikt» i fleirtal. Dei fleste komposisjonane er då òg knytte til dei skifterike timane mellom soleglad og solrenning.

Nordiske komponistar er godt representerte: I *The Tiger* har svenske Emil Råberg (fødd 1985) tonesett eit William Blake-dikt i engelskinspirert korstil – dei einskilde verselinene i diktet blir sunge på ein folkemusikkaktig melodi av ei stemmegruppe, medan dei andre stemmegruppene «tygg» og «spytta» på fragment av teksten.

Hjå finske Jaakko Mäntyjärvi (fødd 1963) er det mindre fart og meir breidde – *Die Stimme des Kindes* («røysta til barnet») har tettare, mest seinromantisk harmonikk. I *Wiigen-Lied* («voggevisen») – den underlege stavemåten med to i-ar i den tyske tittelen er intendent – blandar danske Per Nørgård (fødd 1932) hevdvunnen komposisjonsstil med plutslege nasale og gutturale utbro. Det blir som ein underleg samtale mellom den vaksne som vog-

gar, og barnet som blir vogga.

Det største og vakraste verket på albumet er norsk. Knut Nystedts (1915–2014) *Missa brevis* («stutt messe») syner kor god denne korkoryfeen var til å gjera mykje ut av lite, ei sjølvinnkrenking som kjenneteiknar alle store komponistar. Til dømes i Kyrie-delen av messa, der eit fåtal tonar i byrjinga strekk til for å utvikla ein blømande fargerik sats.

SJUR HAGA BRINGELAND

Deutscher Jugendkammerchor syng ny kormusikk av nordiske komponistar. Foto: Friederike Schmid